

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư: aphancao@videotron.ca
WWW.VOVI.ORG

Số 264

ngày 23 tháng 7, 2000

Tờ báo hằng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

*Sóng gió cuốn lôi tình dứt khoát
Hương Trời thanh tịnh giải phần mơ
Tình Trời mở rộng cùng chung tiến
Sắc giới phân minh tiến từ giờ*

Lương Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 22-5-2000 đến 28-5-2000

Copyright @ 2000 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Người tu Vô Vi còn thị phi hại người thì sao?
- 2) Người tu Vô Vi chánh trực làm việc ngay thẳng không cần vị nể một ai có thích hợp với đại sự chung hay không?
- 3) Sự liên hệ tiếp tục thì phải làm sao?
- 4) Tâm làm thân chịu sẽ xảy ra những chuyện gì?
- 5) Tự phụ, kiêu căng luôn cho mình là đúng có ích lợi gì không?
- 6) Người tu liêm chính là như thế nào?
- 7) Trung tâm bộ đầu luồng điển tròn hay méo?

<p>1) Montréal, 22-05-2000 <i>Hỏi: Người tu Vô Vi còn thị phi hại người thì sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa người tu Vô Vi còn thị phi hại người là người bất chánh lưu manh chỉ bước vào lãnh vực tạt sát</p>	<p>Kệ: <i>Gieo họa cho mình lạc đọa ngu Không thành không tiến tạo khờ ngu Hồn không được thoát trong bực tức Gieo họa cho mình tưởng thật tu</i></p>
<p>2) Montréal, 23-05-2000 5: 20 AM <i>Hỏi: Người tu Vô Vi chánh trực làm việc ngay thẳng không cần vị nể một ai có thích hợp với đại sự chung hay không?</i></p> <p>Đáp: Thưa người tu Vô Vi lúc nào cũng thành tâm phục vụ cho chung</p>	<p>Kệ: <i>Một lòng tu tiến giải trần tâm Quý Phật quý Trời truy gốc tâm Thực hành chánh pháp trong nghĩa khí Giải tỏa phiền ưu tiến chẳng lằm</i></p>
<p>3) Montréal, 24-05-2000 1: 50 AM <i>Hỏi: Sự liên hệ tiếp tục thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa sự liên hệ tiếp tục thì phải hợp tác trong tinh thần xây dựng</p>	<p>Kệ: <i>Vui chung hợp tác tiến vững niềm tin Xây dựng hình thành dẫn thân mình Cơ hội ngàn vàng nay tái ngộ Bình tâm thanh tịnh dựng tâm mình</i></p>
<p>4) Montréal, 25-05-2000 2: 45 AM <i>Hỏi: Tâm làm thân chịu sẽ xảy ra những chuyện gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa tâm làm thân chịu là sẽ gánh chịu những chuyện mà chính mình định có như : hại người thì những chuyện ấy sẽ xảy ra bất ngờ mà chính mình không hay biết gì cả</p>	<p>Kệ: <i>Phản lại đường tu tự hại mình Khó hành khó tiến tự làm thình Quay qua quay lại đều không tiến Xây dựng bình tâm tự phát mình</i></p>
<p>5) Montréal, 26-05-2000 2: 55 AM <i>Hỏi: Tự phụ, kiêu căng luôn cho mình là đúng có ích lợi gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa xưng danh số một sẽ đứng tại chỗ và không tiến</p>	<p>Kệ: <i>Đứng mũi chịu sào khổ gắn thân Đường tu giới hạn khó cân phân Đời không thành tựu trí không thức Khổ cảnh trì lời dục hại thân</i></p>
<p>6) Montréal, 27-05-2000 3: 40 AM <i>Hỏi: Người tu liêm chính là như thế nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa liêm chính là không bao giờ chịu đặt điều bêu xấu người khác để tự làm mất giá trị của chính mình</p>	<p>Kệ: <i>Không nuôi ý chí tạo mù mờ Khổ hạnh bình tâm chẳng lờ mờ Thật sự không còn gây loạn thuyết Giữ mình thanh sạch thức từ giờ</i></p>
<p>7) Montréal, 28-05-2000 4: 00 AM <i>Hỏi: Trung tâm bộ đầu luồng điển tròn hay méo?</i></p> <p>Đáp: Thưa luồng điển trung tâm bộ đầu lúc nào cũng tròn trịa và tỏa sáng</p>	<p>Kệ: <i>Tròn vo xuất phát đi lên hội Gánh vác tròn đầy xuất phát ngôi Triển vọng đường tu không vọng động Bình tâm phán xét triển khai vòng</i></p>

Thư Từ Lai Vãng

T, ngày 28/12/1999

Thầy kính yêu,

Đầu thư con xin kính chúc Thầy luôn dồi dào sức khỏe và đẹp lão. Con lúc nào cũng nhớ đến công ơn của Thầy, và những chân lý khi Thầy về với chúng con ở thiền đường Thông Hải . Con là V., Thầy còn nhớ đến con không? Con vẫn cố gắng thiền, đôi lúc cũng bê trễ là do lỗi của con. Em K. của con, nay tình trạng sức khỏe rất tốt, trước kia em con bệnh mà không biết, đó là do trong não thiếu một chất gì đó nên sinh ra khủng hoảng. Bây giờ em con chịu uống thuốc, thỉnh thoảng ăn luôn não heo để trị bệnh. Con thấy em con yêu đời lắm, và đôi lúc em con thiền cảm thấy nhẹ nhàng. Con có thể hỏi Thầy một điều được không? Tại vì sao hằng ngày bộ đầu con vẫn còn mệt và nặng, chứ không được nhẹ như tờ giấy. Có phải là do sức khỏe của con, hay do con thực hành không đầy đủ? Thầy kính nhớ, dù con không được gặp Thầy, và con phải chịu thâm tu, con luôn một lòng kính yêu Thầy như Cha Mẹ và Bê Trên. Nhân tiện con đổi được chỗ làm rất tốt cho city of Dallas; con xin gửi tặng Thầy \$100.00 để Thầy lo Thiền Ca. Con không dám làm phiền Thầy, thỉnh thoảng Thầy cho con được nói điện thoại thăm Thầy nhé!

Kính yêu Thầy,

Nam Mô A Di Đà Phật

V.

L V ngày 25 tháng 1 năm 2000

V. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 18 tháng 12 năm 1999 được biết anh em của con vẫn tiếp tục tu tiến. Đầu con nặng thì con nên uống nửa trái chanh vào buổi sáng trước khi ăn sáng 30 phút thì sẽ lần lượt giải độc tố trong bộ tiêu hóa, và tiếp tục hành pháp sẽ được yên. Thầy lúc này vẫn khỏe mạnh và làm việc đều đều giữa đêm khuya để phục vụ các con. Thành thật cảm ơn sự lưu ý giúp đỡ Thầy 100.00\$ cho thiền ca.

Thầy lúc nào cũng sẵn sàng nói điện thoại với con khi cần.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

Vô Vi Vòng Quanh Thế Giới

Sinh & Tử

Cổ nhân đã gom tóm một đời người trong bốn chữ: "Sinh, Lão, Bệnh, Tử". Tuy nhiên không phải ai cũng sống theo thứ tự bốn giai đoạn đó.

Có những bất hạnh lia trần trong tuổi thanh xuân chưa kịp "Lão", có những xác thân khỏe mạnh yêu đời bất ngờ ra đi chưa kịp "Bệnh". Như vậy, chỉ có hai giai đoạn chính mà mọi người đều chia sẻ với nhau: "Sinh" và "Tử".

Sinh ra trong tiếng khóc của chính mình và chết đi trong tiếng khóc của người thân. Sinh ra trong đau đớn banh da xẻ thịt của người mẹ và chết đi trong trái tim rướm máu quặn thắt ruột gan của thân mẫu, phụ tử, vợ chồng. Đau khổ như hình với bóng bên gót cuộc đời. Có những cơn đau thể xác tê liệt thần kinh, uất nghẹn tiếng la hét chịu đựng. Có những niềm đau trái tim gục ngã tinh thần, yếu mềm tiếng lòng nức nở thở than. Có những nỗi đau không nói nên lời, trầm lặng nhưng day dứt không nguôi suốt năm tháng cuộc đời. Tất cả cuối cùng rồi cũng mang theo vào chốn hư vô, vĩnh hằng là cõi "Tử".

Chết là điều kiện cần thiết của đời sống. Bất cứ một cuộc viễn du nào cũng cần một lần trở về nghỉ ngơi. Giống như một người lính già không chết trẻ vì bom đạn của năm tháng chiến tranh nay cũng phải về dưỡng lão. Giống như một chiếc xe máy đã chạy miệt mài phục vụ người trong cuộc mưu sinh nay đã rệu rạo phải được nghỉ ngơi trong bãi phế liệu. Tuy vậy, không phải cái chết nào cũng đơn giản, tốt đẹp như nhau, và dù biết rằng sự chết là một định luật tất nhiên, nhưng khi phải đối diện với những cái chết của người thân yêu, chúng ta đều đau khổ.

Không ai cắt nghĩa hay giải thích được trọn vẹn sự sống và sự chết. Không ai kiểm soát được hay kéo dài tuổi thọ khi ngày phải đến sẽ đến. Bởi vậy, tôi tự nhủ, đừng mất công hỏi Phật hỏi Chúa tại sao cha mẹ tôi, anh chị em tôi, vợ tôi, chồng tôi, con cái tôi phải chết nhưng hãy tự hỏi với lòng mình rằng: "Tôi phải làm gì khi những người thân đã chết?" Tôi tiếp tục ngồi đó để thương tiếc, khóc lóc vật vã khi người thân qua đời, hay tôi mạnh dạn đứng dậy, chấp nhận thân phận làm người giới hạn của mình, để tiếp tục sống, tiếp tục yêu thương cuộc đời, dù đời nhiều khi rất mỏng manh? Chắc chắn, mọi người có quyền chọn lựa cách giải quyết của riêng mình.

Tôi cũng không hiểu tại sao định mệnh con người lại gắn liền với sự chết. Nhưng chúng ta hãy thử tưởng tượng xem hình ảnh của một thế giới sẽ như thế nào, nếu trong đó mọi người đều bất tử! Có thể nói thân phận làm người phải trực diện với sự chết. Khi tôi chết tức là tôi "*được*" chết, bởi vì tôi không thể sống tới muôn đời, cho nên đời sống của tôi tràn đầy ý nghĩa. Tôi biết đời mình chỉ có giới hạn, nên mỗi quyết định, mỗi hành động tôi đều suy nghĩ chín chắn, cẩn thận. Tôi quý trọng từng giây phút trong đời, tôi cố gắng ra sức phục vụ cho mọi người thân và chia sẻ những tình cảnh bệnh tật khó nghèo của bạn bè anh em. Khi nào có việc khó khăn đau buồn là tôi có mặt, việc thuận lợi vui sướng là tôi tránh mặt. Hạnh phúc của tôi, là nụ cười cuối cùng của tôi gửi đến mọi người trước khi nhắm mắt lìa đời! Như câu danh ngôn nước ngoài mà tôi hằng tâm đắc "Khi ta sinh ra đời, mọi người đều cười nhưng ta khóc. Ta phải sống như thế nào để khi ta chết đi, mọi người đều khóc nhưng ta lại cười".

Kết thúc phần tản mạn cuối tuần này, tôi còn nhớ mãi một câu nói đầy ẩn tượng: "*Con người sinh ra từ cái lỗ (*), sống nhờ cái lỗ (**), và khi chết đi lại trở về cái lỗ (***)*". Lỗ đen vũ trụ cũng là một cõi đi về vĩnh hằng khi tôi nằm xuống?

Saigon, Kỷ niệm mùa mưa tháng Sáu năm Hai ngàn
Ngô Văn Nhơn

Chú thích NVt:

- (*) : ám chỉ bụng người mẹ
- (**) : ám chỉ cái miệng con người
- (***) : ám chỉ lỗ huyệt